

РЕШЕНИЕ
№ Ж-152/2017 г.
София, 05.02.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 10.01.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № Ж-152/21.03.2017 г., подадена от А.Т.Б. срещу „Т.Б.” („Т.”) ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката информира, че преди близо 10 години е била абонат на Г. (сега „Т.” ЕАД), но е прекратила договора си, след като е заплатила всичко дължимо към него момент, по информация от служители на дружеството. В края на месец февруари 2017 г. получила обаждане във връзка с неизплатено задължение от 2009 г. от човек, който се оказал служител на „С.Г.Г.” ООД. В рамките на този разговор г-жа А.Т.Б. не получила отговор за произхода на задължението.

След разговора жалбоподателката посетила офис на „Т.” ЕАД, за да получи повече информация. Служителите не могли да предоставят такава за дължимата сума, дата на възникване, фактура, по която е дължима, нито да представят копие на договора, който отдавна е прекратен.

Г-жа А.Т.Б. счела за по-малко затруднение да заплати сумата и да поиска писмено удостоверение, че не дължи суми към „Т.” ЕАД, а също да бъдат заличени личните ѝ данни от информационните системи. За тези искания депозирала молба до „Т.” ЕАД, по която е постъпил отговор.

Жалбоподателката сезира Комисията с оглед следните нарушения: на първо място, нито една от двете ѝ молби – за удостоверяване на липса на задължение и заличаване на личните ѝ данни, не е уважена или липсва отговор. На второ място, че не е била уведомена по надлежния ред за извършената цесия, което означава, че за нея не е влязла в сила. На трето място, г-жа А.Т.Б. твърди, че не е информирана и не е давала съгласие за прехвърлянето на личните ѝ данни, за което моли Комисията да провери законосъобразността му.

В жалбата са описани три приложения: копие на молба до „Т.” ЕАД и отговор на дружеството по молбата, копие на фискален бон от 27.02.2017 г. Същите не са приложени към жалбата.

С писмо изх. № П-3887/06.06.2017 г. на жалбоподателката е указан седемдневен срок за представяне на описаните в жалбата приложения. Писмото е върнато в цялост с отметка „непотърсено”. С писмо изх. № П-5077/12.07.2017 г. повторно е изискано представяне на приложенията. Писмото е получено, но същите не са приложени.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответните дружества е изискано да представят писмени становища и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № П-3882/06.06.2017 г. „Т.” ЕАД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

От „Т.” ЕАД ангажират становище рег. № С-354/19.06.2017 г. за неоснователност на жалбата. Пълномощникът информира, че жалбоподателката е била абонат на дружеството, като след прекратяване на договорните отношения е имала непогасени задължения за използвани мобилни услуги. С договор за цесия от 17.09.2009 г. мобилният оператор е цедирал вземането си на „С.Г.Г.” ООД, с изрично упълномощаване на цесионера да уведоми длъжника за настъпилото прехвърляне. С последващ договор за събиране на погасителни вноски по цедирани вземания от 01.08.2010 г., „С.Г.Г.” ООД е възложило на „Т.” ЕАД да събира от свое име, но за сметка на възложителя, погасителни вноски по цедираните с посочения договор за цесия вземания.

Във връзка с горното, г-жа А.Т.Б. надлежно е заплатила дължимата от нея сума, която е била преведена на цесионера.

Пълномощникът отбелязва, че жалбоподателката не е абонат на „Т.” ЕАД и няма неизплатени задължения към дружеството. Към това твърдение прилага удостоверение в уверение на това, че личните данни на г-жа А.Т.Б., съхранявани на хартиен и електронен носител, са заличени.

Към становището са приложени: договор за цесия между „Т.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД от 17.09.2009 г.; договор за събиране на погасителни вноски по цедирани вземания между „Т.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД от 01.08.2010 г.; удостоверение, че личните данни на жалбоподателка са заличени.

С писмо изх. № П-3883/06.06.2017 г. „С.Г.Г.” ООД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

Становище с рег. № Ж-152#10/04.10.2017 за неоснователност на жалбата е изразено от процесуален представител на дружеството. Информира, че по силата на сключен договор за цесия между представляваното от нея дружество и „Т.” ЕАД, последното прехвърля на „С.Г.Г.” вземания по договори за мобилни услуги срещу трети лица – длъжници. Неизплатеното задължение, което жалбоподателката е имала към мобилния оператор, е прехвърлено с посочения договор за цесия, при което „С.Г.Г.” ООД е встъпило в правото си на кредитор. Съгласно нотариално заверено пълномощно, цедентът е упълномощил цесионера да уведоми длъжниците за прехвърлянето на вземанията. На посочения в договора за мобилни услуги адрес е изпратено уведомление за цесия.

На следващо място се твърди, че жалбата на г-жа А.Т.Б. съдържа достатъчно признания за получена по телефона информация от администратора на лични данни за извършваното обработване на лични данни.

Предвид изложеното, пълномощникът счита, че не се установява нарушение на правата на жалбоподателката, тъй като предоставянето на лични данни и обработването им от „С.Г.Г.” ООД е законосъобразно в хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 7 от ЗЗЛД.

От „С.Г.Г.” ООД молят Комисията да приеме, че в случая не се касае за липса на съдействие, а за невъзможност за своевременно изпълнение, тъй като задължението е погасено, случаят е затворен, данните не се обработват, като същите се съхраняват в архив само с цел доказване на правен интерес от обработването им при евентуално оспорване, както е в случая.

Към становището са приложени: договори за мобилни услуги и договор за прехвърляния на вземания (цесия) от 17.01.2009 г.

С писмо изх. № ППН-01-Ж-152/2017 г.#11/19.10.2017 г. от „С.Г.Г.” ООД е изискано да представи извлечение от Приложение № 1 на договора за цесия, отнасящо се до прехвърлянето на вземанията към жалбоподателката. С писмо рег. № Ж-152#12/08.11.2017 г. е приложено потвърждение за извършено прехвърляне по договор за прехвърляне на вземания от 17.09.2009 г., издадено „Т.” ЕАД, в което е посочена жалбоподателката чрез мастър код на клиента.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-152/21.03.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата е частично допустима – две от исканията са подадени извън срока по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД, а друго искане е в посочения срок. Същата е подадена от физическо лице с правен интерес и има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката. При извършената служебна проверка в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 28772 („Т.“ ЕАД) и № 52178 („С.Г.Г.“ ООД).

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 13.12.2017 г. заседание на Комисията жалбата е обявена за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – А.Т.Б. и ответна страна – „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 10.01.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. С оглед изясняване на случая от фактическа и правна страна, от „Т.“ ЕАД е изискано да представи молба с вх. № 587-3967426872/27.02.2017 г. и отговор с № GB-1TSZR82/02.03.2017 г. Същите са предоставени.

Преди заседанието постъпи допълнително становище от „С.Г.Г.“ ООД. Информират, че г-жа А.Т.Б. е заплатила задължението в размер на 5.64 лв. и случаят е бил затворен, поради погасяване, а наличните данни са унищожени. Към настоящия момент при дружеството не се намира информация, която да е свързана с жалбоподателката.

Към становището са приложени: уведомление за цесия и удостоверение за доставянето му.

На проведеното заседание за разглеждане на жалбата по същество жалбоподателката не се явява, не се представлява.

Ответната страна – за „С.Г.Г.“ ООД не се явява представител. От „Т.“ ЕАД изпращат представител, който поддържа становището за неоснователност на жалбата.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като прие жалбата за частично допустима и частично основателна, въз основа на следните правни изводи:

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В жалбата са изложени две твърдения за нарушаване на разпоредбите на ЗЗЛД.

Първото се отнася за извършената цесия. Жалбоподателката твърди, че не е давала съгласие за прехвърляне на личните ѝ данни, нито на самото вземане. Следва да се отбележи, че въпросите, свързани с влизане в сила на цесията и даване на съгласие за прехвърляне на самото вземане, са от гражданскоправно естество и не са от компетентността на Комисията. Относно предоставянето на лични данни в хода на прехвърляне на вземането, от събраните доказателства се установи, че цедирането на вземането е извършено на 17.09.2009 г. От новопостъпилите доказателства е видно, че уведомяването по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД е извършено на 07.09.2010 г. и на 25.01.2011 г. Обработването на личните данни на жалбоподателката, чрез предоставянето им от „Т.“ ЕАД на „С.Г.Г.“ ООД, както и уведомяването за тази форма на обработване, е извършено повече от пет години преди депозиране на жалбата в Комисията, поради което жалбата се явява недопустима в тази част – на основание чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД.

Второто твърдение за нарушаване разпоредбите на ЗЗЛД се отнася до липсата на произнасяне по подадено заявление до „Т.“ ЕАД, за заличаване личните данни на жалбоподателката от системите на дружеството.

Съгласно разпоредбата на чл. 28а, т. 1 ЗЗЛД физическото лице има право да поиска от администратора да заличи негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на ЗЗЛД. Такова искане е направено от г-жа А.Т.Б. в подадената молба с № 587-3967426872/27.02.2017 г. Същото е подадено по предвидения в чл. 29 ЗЗЛД ред и съдържа необходимите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 ЗЗЛД.

Чл. 32, ал. 4 ЗЗЛД вменява на администратора на лични данни задължението да вземе решение и да извърши необходимото действие или мотивирано да откаже извършването му в 14-дневен срок от получаването му. За заличаването или мотивирания отказ за извършването му администраторът следва да уведоми заявителя в посочения срок (чл. 33 ЗЗЛД). Видно от представения отговор на молбата, в същата няма произнасяне относно искането за заличаване на личните данни. В производството

пред Комисията от „Т.“ ЕАД е представено удостоверение от 15.06.2017 г., което свидетелства за заличаване на личните данни на г-жа А.Т.Б., съхранявани на хартиен и електронен носител. Същото не е доведено до знанието на жалбоподателката.

С непроизнасянето си по искането за заличаване на лични данни в предвидения 14-дневен срок, „Т.Б.“ ЕАД е нарушило разпоредбата на чл. 32, ал. 4 ЗЗЛД.

По отношение на установеното нарушение, Комисията в рамките на оперативната си самостоятелност има правомощието да: определи срок за отстраняване на нарушението, да даде задължително предписание или да наложи административно наказание.

Нарушението е довършено с изтичане на законоустановения срок за произнасяне, в следствие на което определянето на срок за отстраняването му е неприложимо.

Предвид факта, че в подаденото заявление има и други искания, освен това за заличаване на личните данни, както и липсата на изрично позоваване на разпоредби от Закона за защита на личните данни, по-ефективна мярка за защита на обществения интерес би била даването на задължително предписание на администратора да се произнесе в срока по чл. 32, ал. 4 ЗЗЛД и да уведоми надлежно заявителя съгласно разпоредбата на чл. 33 ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. На основание чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД обявява жалба с рег. № Ж-152/21.03.2017 г., подадена от А.Т.Б. срещу „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, за недопустима по отношение на „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД в частта относно предоставяне на личните данни от „Т.Б.“ ЕАД на „С.Г.Г.“ ООД и уведомяване на жалбоподателката за това, поради изтичане на преклузивния петгодишен срок от извършване на прехвърлянето;

2. Обявява жалба с рег. Ж-152/21.03.2017 г., подадена от А.Т.Б. срещу „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, за основателна по отношение на „Т.Б.“ ЕАД за нарушаване на чл. 32, ал. 4 ЗЗЛД – непроизнасяне в срок по заявление за заличаване на лични данни по чл. 28а, т. 1 ЗЗЛД;

3. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД дава на администратора „Т.Б.“ ЕАД с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: *****, задължително предписание – в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение да се

произнесе по заявлението за заличаване на лични данни на А.Т.Б. с № 587-3967426872/27.02.2017 г. и да уведоми писмено заявителя съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 1 и 2 ЗЗЛД. За изпълнението на задължителното предписание да се уведоми и Комисията за защита на личните данни.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/